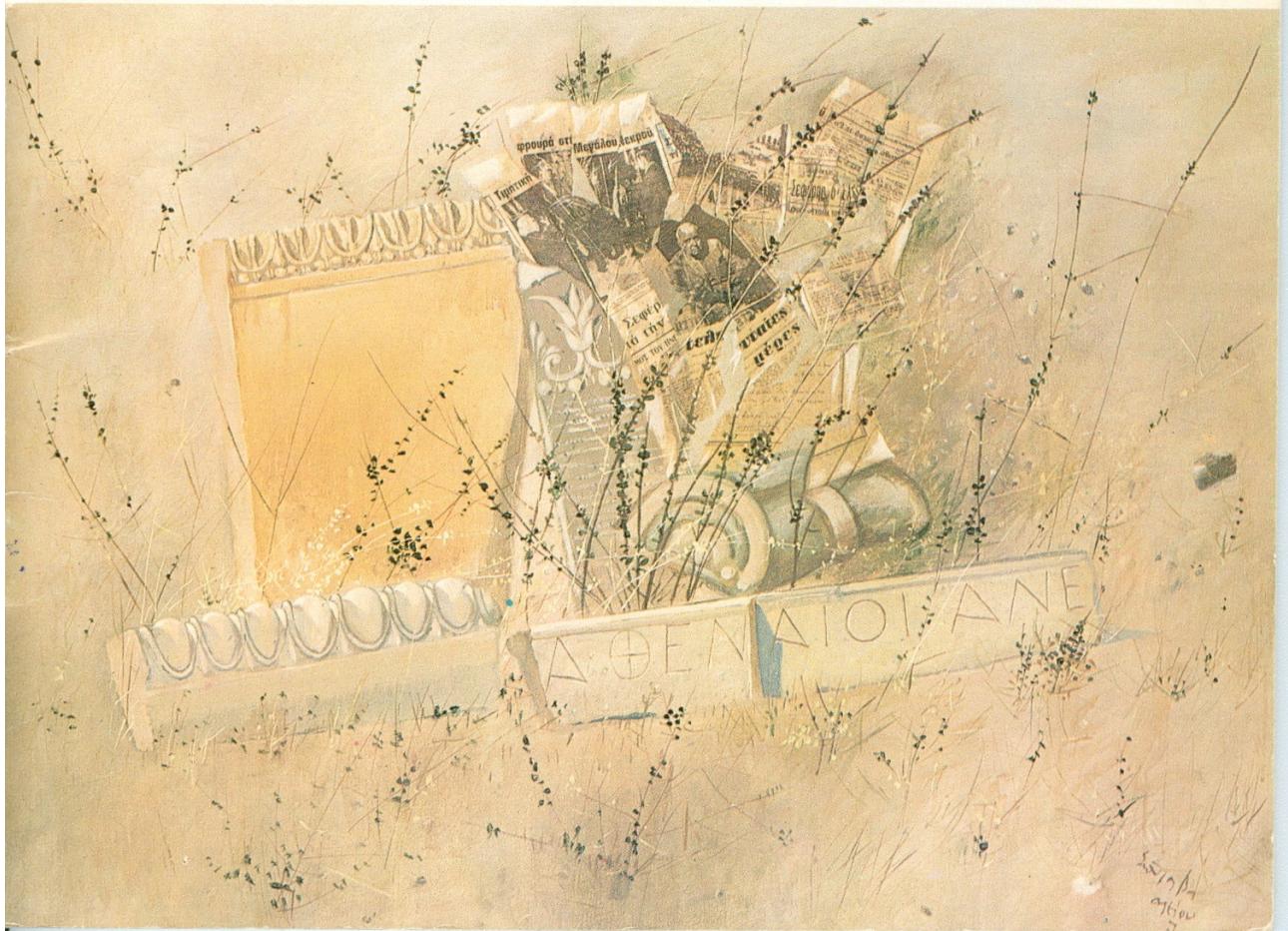

Εαυγένη
Εγγίου
74

845

ΣΠΥΡΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ “ΝΕΚΡΕΣ ΦΥΣΕΙΣ..”

**ΕΘΝΙΚΗ ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΣΟΥΤΖΟΥ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΗΧΑΝΟΥΠΟΥΛΟΥ**

25 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ - 31 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1974 - ΑΙΘΟΥΣΑ ΤΕΧΝΗΣ ΑΘΗΝΩΝ
ΓΛΥΚΩΝΟΣ 4, ΔΕΞΑΜΕΝΗ, ΤΗΛΕΦΩΝΟ 713.938

MNHMH TOY PARELTHONTOΣ

LE TEMPS DU MONDE FINI

P. VALERY

«Τόσο διάφορος καὶ τόσο ἴδιος.

Τὸ τοπίο.

‘Ο ”Ανθρωπος.

‘Ο ἄνθρωπος καὶ τὸ περίγυρό του.»

(ἄν ἀντιστρέψεις τὴ φράση, ἄλλη ἡ ἔννοια. «Α» ἢ «α» ἔχουν διαφορὰ στὴν ἴδια λέξη. Σημειωτικὴ ἐξήγηση κλπ.

Σκέψεις γιὰ μένα, ἄλλα καὶ γιὰ σένα.

“Ισως γιὰ νὰ δῶ καὶ νὰ δεῖς καλύτερα τοῦ Βασιλείου τὸ ἔργο).

‘Η νέα φάση «ΝΕΚΡΕΣ ΦΥΣΕΙΣ» τὴ λέει.

Καθιερωμένη όρολογία, «κλασική». Εἶναι καὶ δὲν εἶναι. Οὔτε περισσότερο, οὔτε λιγότερο νεκρές, ἀπὸ τὸ ἀντικείμενο, τὴν πόρτα, τὸν καθρέφτη, ἀκόμα καὶ τὸ τοπίο.

«Νοητικά» νεκρές. Ἐδῶ μπαίνουμε σὲ ἄλλο κύκλο.

Ξεπηδάνε οἱ λογισμοὶ ἀνόμοιοι καὶ ἀνήσυχοι, ὅπως «ἡ βαθειὰ γαλάζια θάλασσα» ποὺ ἀγναντεύω ἀπὸ τὸ παράθυρό μου.

“Ας σταματήσουμε ὅμως τοὺς ἀτομικοὺς ρεμβασμούς. ”Ας πειθαρχήσουμε στὰ καθήκοντα τῆς «ύψηλῆς» κριτικῆς: σύνθεση, σχέδιο, χρῶμα, ιστορικές, κοινωνικές, ψυχολογικές ἀναφορὲς καὶ ἄλλα πολλά. Μαγειρικὴ τῆς παρελθοντολογίας. ”Ισως προστρέξουμε ὅμως καὶ σ’ αὐτά. Γιατὶ δχι.

«Διάφορος. ”Ιδιος. Τοπίο. ”Ανθρωπος. ”Ανθρωπος καὶ περίγυρο».

Στὸν προσωπικὸ διάλογο ποὺ προηγήθηκε ὅλα δένουν. ‘Η ἐσωτερικὴ δομὴ ἀλληλοδιαδέχεται δίχως ἀντιφάσεις.

«Διάφορος» ὁ Βασιλείου στὴν τωρινή του δουλειά, μονάχα θεματολογικά, ἀφοῦ καταπιάνεται μὲ τὸ χειρισμὸ ἐνὸς καινούργιου γι’ αὐτὸν κόσμου, ξέχωρου κι ἀλλοιώτικου ἀπ’ ὅ,τι προηγήθηκε. (’Αθῆνες, ’Ερέτριες, ποὺ πάνε, ἔρχονται, περιμένουν κλπ.).

«”Ιδιος». Τεχνολογικά, ἡ ρεαλιστικὴ ἐρμηνεία τῆς φύσης δὲν ἀλλάζει. Ρεαλιστική, πιότερο ἀπὸ τὰ προηγούμενα, ἀτόφια, δίχως ύπερ(ρεαλιστικὲς) νήξεις.

«Τὸ τοπίο». ’Εννοεῖται τὸ ἐσωτερικό του τοπίο. Τὸ «κλίμα» τῆς ἀγάπης γιὰ τὰ ταπεινὰ (μπουκάλες, καθρέφτες, κάδρα, ζυγαριές, χαρτιά τσαλακωμένα), γιὰ τὰ φροῦτα (καρποὶ τοῦ θεοῦ), τὸ στρωμένο τραπέζι, τ’ ἀγριολούλουδα τῆς Κικῆς. ‘Η θάλασσα ποὺ δίπλα της γεννήθηκε καὶ δίπλα της ζεῖ.

«”Ανθρωπος» λοιπόν, ὁ φίλος Σπύρος, μὲ τὴν ούμανιστικὴ ἔννοια, μὲ πλατειὰ γνώση καὶ ἀγάπη

γιὰ ὅτι χαρίζει ἡ ζωὴ, γιὰ φευγαλέο καὶ ἐφήμερο, γι' αὐτὸ ποὺ εἶναι σήμερα καὶ δὲν θὰ εἶναι αὔριο.

«Ἀνθρώπος στὸ περιθάλλον του», στὸ νοικοκυρεμένο μικρόκοσμο τοῦ σπιτιοῦ του, στὸν ἥλιο τῆς Ἐρέτριας, ἀνάμεσα στὰ παιδιὰ καὶ τ' ἀγγόνια του, ἀνάμεσα στ' ἀντικείμενα καὶ τὶς μνῆμες. ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΠΑΡΕΛΘΟΝΤΟΣ. «Ἐξω ἀπὸ τὸ ὑφος τοῦ καιροῦ. Ἐπιστροφὴ καὶ ἀναφορὲς στὸ κλίμα τῶν μικροδασκάλων τῆς Φλάντρας («Ψάρια», «Φρούτα»), σὲ ἄλλους πιὸ σύγχρονους (Μανέ, «Πρόγευμα στὸ γρασίδι». Μοράντι, «Μπουκάλες»), σὲ παλιές ἔγχρωμες λαϊκές λιθογραφίες («Γενοβέφα», «Φωνόγραφος»). Καὶ σ' αὐτὰ ὅλα - γιὰ νὰ μὴν παρεξηγήσουμε τὴν προέλευση τους - σὲ μιὰ γωνιά τὸ «ἐπισκεπτήριο» τοῦ κάθε ζωγράφου: μιὰ μικρὴ ἀναπαράσταση τοῦ ἴδιου περίπου θέματος, συνθετικὰ παρόμοια, διαφορετικὴ σὲ διάθεση καὶ σὲ χρωματικὲς παραλλαγές.

Γράφαμε πρὶν ἀπὸ χρόνια γιὰ τὴν ἰδιαίτερη ἐξωπραγματικὴ ἔφεση τοῦ Βασιλείου. Τὰ πράγματα δὲν πολυάλλαξαν.

Κόσμος «ἄλλος», ὅπου τὸ φαινομενικὰ παράξενο συγγενεύει μὲ τὸ λογικό, τὸ καθημερινό.

«Οραμα ὀνειρικό. Ἀποτέλεσμα ποιητικοῦ «μεταβολισμοῦ» μὲ ὄδηγὸ τὴ συγκίνηση.

«Ἀπομόνωση τῆς ἀσημῆς λεπτομέρειας, σὲ οὐδέτερο φόντο (άτοφο χρῶμα, μπλέ, μαβί ἢ χρυσὸ) σὲ χῶρο ἀφηρημένο.

Νοητικὴ συσχέτιση δυὸ ἄσχετων θεμάτων: «Φροῦτα σὲ ζυγαριά» κρεμασμένα στὸ ἄπειρο. Φόντο τοπίο.

«Λάμπα μπέλ-έπόκ». Τσαλακωμένες ἐφημερίδες.

«Ἀσημένιο κηροπήγιο». Χρυσαφένια ἀμουδιὰ μὲ μικροσκοπικοὺς διαβάτες.

1 + 1 δὲν εἶναι λοιπὸν 2.

Παραδῶστε τὸν ἑαυτό σας. Ἀκοῦστε τὸ σιγοτράγουδο τοῦ Σπύρου, τὸ νανούρισμα τῆς θάλασσας, τὴ σθυσμένη ἡχώ τῶν περασμένων, τὴ φωνὴ τοῦ τωρινοῦ.

«Οσα καὶ νὰ πεῖς γιὰ τὸ Βασιλείου, θάχεις πάντα νὰ λές.

«Ἀνώφελα, λοιπόν, τὰ πολλὰ λόγια, ὅταν ὑπάρχουν τὰ ἔργα. Αὔτὰ μὲ τὴ δική τους γλώσσα μᾶς λέν γιὰ τὴν καρδιά του, γιὰ τὴ γόνιμη φαντασία του, γιὰ ὅσα σὲ γιομίζουν θύμισῃ, γι' αὐτὰ ποὺ φαίνονται παράμερα καὶ εἶναι οὐσιαστικά.

Δῶρο τοῦ καλλιτέχνη. Ἀνεκτίμητο γιὰ μᾶς.

«Υδρα, Ὁκτώβρης 1974.

Τώνης Π. Σπητέρης

ΣΠΥΡΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

Σεννήθηκε στά 1902 στο Γαλαξείδι. Σπούδασε στήν 'Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών στήν 'Αθήνα. Στά 1930 θραβεύτηκε άπό τήν 'Ακαδημία 'Αθηνών με τὸ Μπενάκειο θραβεῖο γιὰ τὰ σχέδια ἀγιογραφῆσεως τοῦ ναοῦ 'Αγίου Διονυσίου 'Αρεοπαγίτου. Ταξίδεψε γιὰ καλλιτεχνικές σπουδές στή Γαλλία, Βέλγιο, 'Αγγλία καὶ στήν 'Ιταλία. Τὸ 1936 - 39 ἀγιογραφεῖ τὸν Ναὸ τοῦ 'Αγίου Διονυσίου. 'Ιδρυτικὸ μέλος τῶν ὁμάδων «Τέχνη» καὶ «Στάθμη» ἔλαβε μέρος σὲ δλες τὶς ἐκθέσεις τῶν ὁμάδων στήν 'Ελλάδα καὶ στὸ ἔξωτερικό. 'Απὸ τὸ 1927 ποὺ ὄργανωσε τήν πρώτη ἀτομικὴ του ἐκθεση στήν 'Αθήνα ἔχει ἐκθέσει μόνος ἢ μὲ ὁμάδες στήν Βενετία, Ρώμη, Παρίσι, Βιέννη, Σόφια, Βελιγράδι, Πράγα, 'Οσλο, Στοκχόλμη, Γκόττεμποργκ, 'Οττάβα, Νέα 'Υόρκη, Οὐάσιγκτον, 'Αλεξάνδρεια, Κάιρο, Λονδίνο, Βασιλεία, Ζυρίχη, Θεσσαλονίκη, Βόλο, 'Αγρίνιο, 'Ερετρία, Λάρισα, Λευκωσία. Τὸ 1955 τὸ Detroit Institute of Arts ὄργανωσε ἐκθεση νεοβυζαντινῆς τέχνης μὲ εἰκόνες ποὺ φιλοτεχνήθηκαν γιὰ τὸ Ναὸ τοῦ 'Αγίου Κωνσταντίου τοῦ Ντητρόπολη. Τὸ 1960 ἔλαβε τὸ τοπικὸ θραβεῖο Guggenheim τὸ ἔργο του «Φῶτα καὶ Σκιές» ποὺ ἐξετέθη ἔξη μῆνες στὸ ὁμώνυμο Μουσεῖο τῆς Νέας 'Υόρκης. Τὸ 1964 ἐξέθεσε στή Μπιενάλε τῆς Βενετίας. 'Απὸ τὸ 1927 ἔχει σκηνογραφήσει περὶ τὰ 60 θεατρικὰ ἔργα στὶς ἑλεύθερες καὶ τὶς Κρατικὲς σκηνὲς καὶ ἀρκετὲς κινηματογραφικὲς ταινίες. Στὰ χρόνια τῆς κατοχῆς κυκλοφόρησε μυστικὰ ξυλογραφίες, εἰκονογραφημένα χειρόγραφα καὶ χειρόγραφες ἐκδόσεις 'Ελλήνων ποιητῶν μὲ ἔθνικὸ περιεχόμενο. "Έχει εἰκονογραφήσει πολλὰ βιθλία, ἔχει ἐκδώσει τὰ «Γαλαξειδιώτικα καράβια» τὰ «Παιδικὰ σχέδια» καὶ γιὰ τὸν ἑορτασμὸ τῶν 100 χρόνων τοῦ Ναυτικοῦ 'Απομαχικοῦ Ταμείου «Τὰ 'Ελληνικὰ ἐμπορικὰ καράβια». "Έργα του ύπαρχουν σὲ πλεῖστες ιδιωτικές συλλογὲς καὶ στὶς πινακοθήκες 'Αθηνῶν, Στοκχόλμης, Βελιγραδίου, Σόφιας, κ.ἄ.

21

2

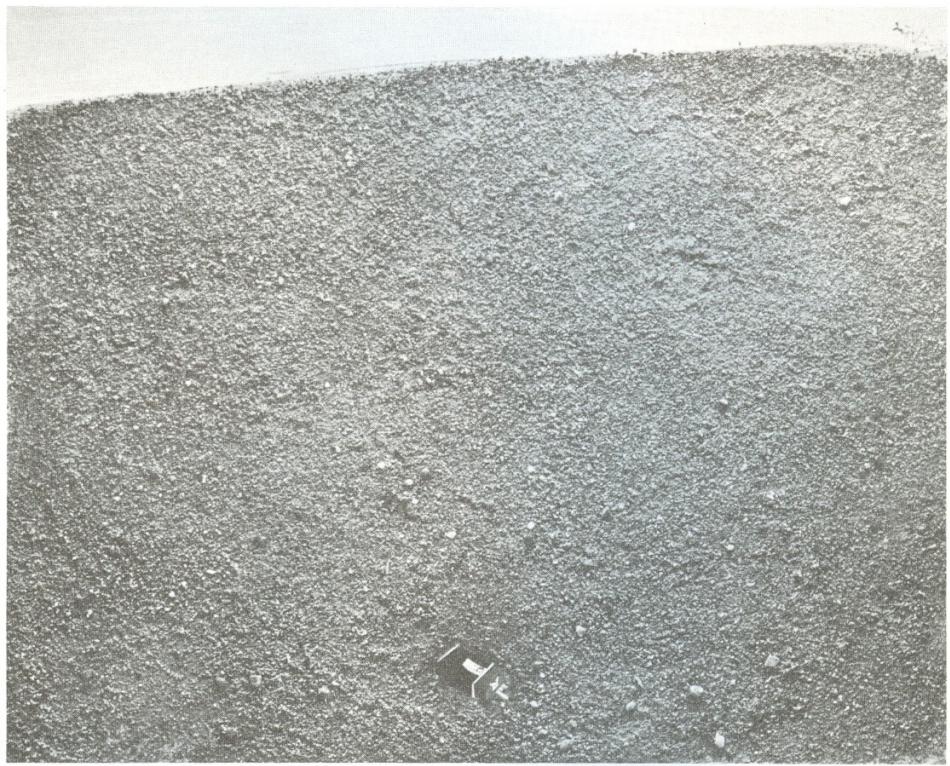

4

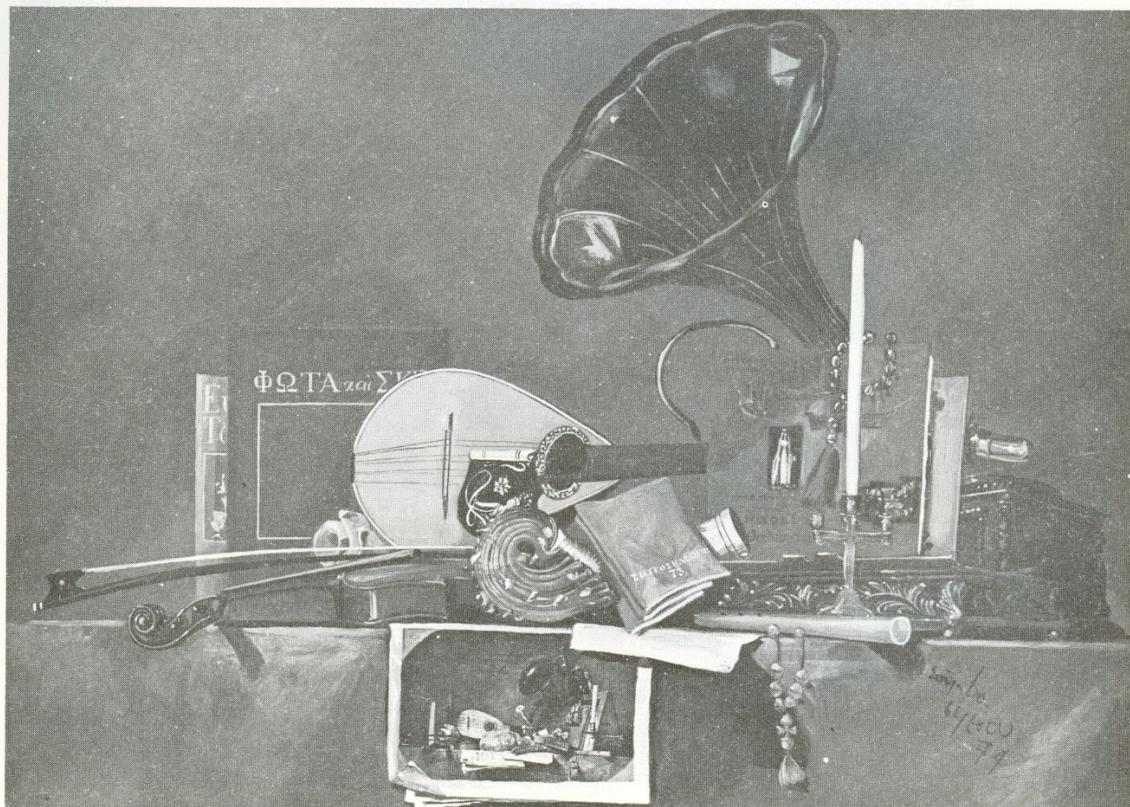

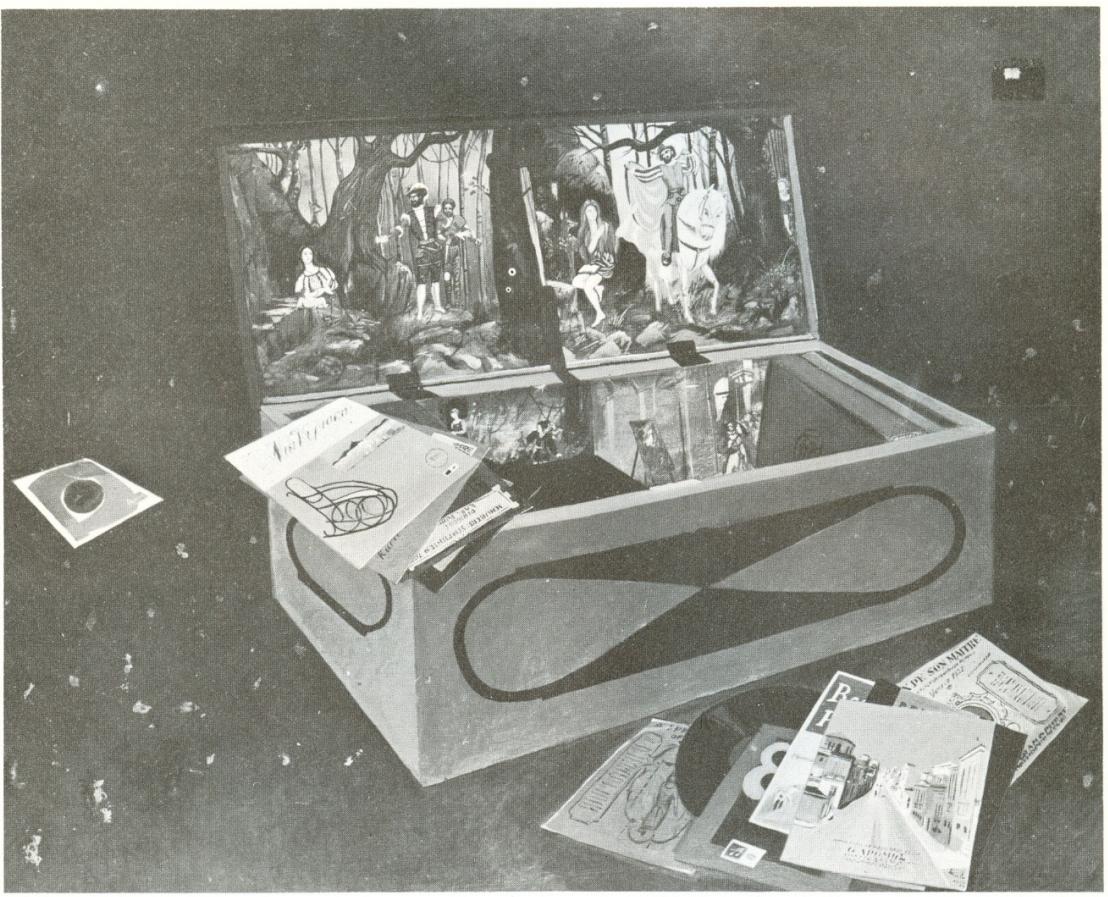

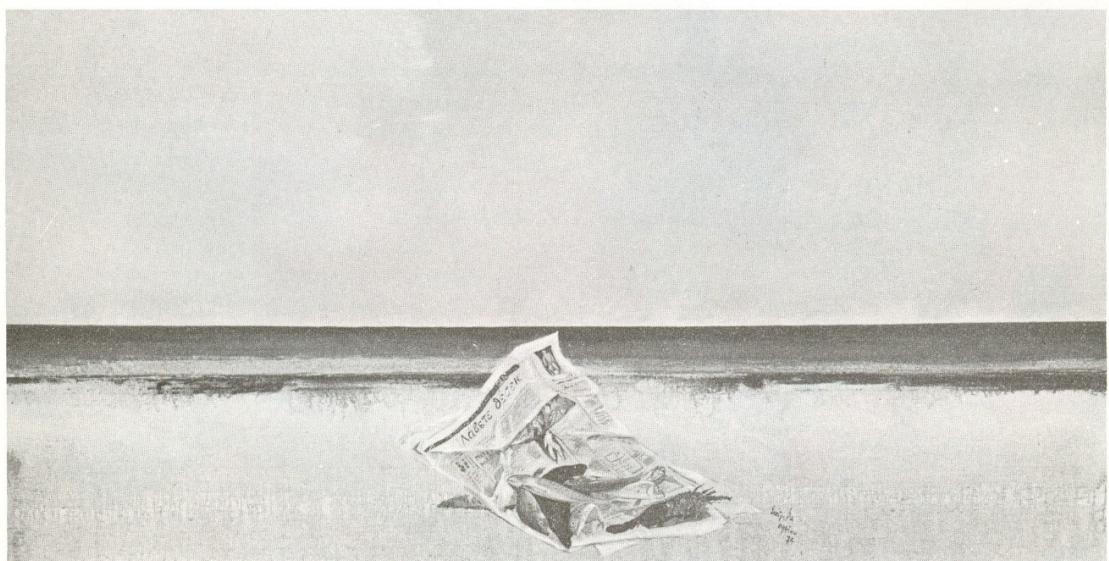

6

ΕΚΤΙΘΕΜΕΝΑ ΕΡΓΑ

- 1 1974 Προσευχή στὸν Καραβάτζιο, Ἀκρυλικό φύλλο χρυσό, 73×92
- 2 1974 Περίπατος μ' ἔναν ἄγνωστο Ναπολιτάνο ζωγράφο, Ἀκρυλικό φύλλο χρυσό, 73×92
- 3 1974 Ἀναφορὰ στὸ Ζουρμπαράν, Ἀκρυλικό, 73×92
- 4 1974 Συνομιλία μὲ τὸν Μοράντι, Ἀκρυλικό, 73×92
- 5 1974 Τὸ κηροπῆγιο, Ἀκρυλικό φύλλο χρυσό, 73×92
- 6 1971 Μέρες τοῦ 71, Ἀκρυλικό ἄμμος, 73×92
- 7 1974 Ἡ ἐφημερίδα καὶ τὰ σκόρδα, Ἀκρυλικό, 73×92
- 8 1971 Ἀπρίλης τοῦ 71, Ἀκρυλικό, 81×116
- 9 1971 Στὴν ἄμμο τὴν Ξανθή, Ἀκρυλικό κολλάζ ἄμμος, 81×116
- 10 1974 Ἡ ραπτομηχανή, Ἀκρυλικό, 81×116
- 11 1974 Τραγούδι γιὰ τὸν Σαρντέν, Ἀκρυλικό, 81×116
- 12 1974 Σκουπίδια στὸ ἥλιοθασίλεμα μὲ τὸ τέλος τῆς ἐποχῆς, Ἀκρυλικό φύλλο χρυσό, 81×116
- 13 1974 Ἡ λάμπα, Ἀκρυλικό χρυσό κολλάζ, 70×147
- 14 1969 Τὸ κουτὶ τῆς Πανδώρας, Ἀκρυλικό, 146×114
- 15 1969
 - 1974 Τὰ κουτιὰ τῆς ἀφθονίας, Ἀκρυλικό, 146×114
- 16 1972 Πρόγευμα στὴ χλόη, Ἀκρυλικό, 146×114
- 17 1973 Τὸ γλυκὸ τοῦ κουταλιοῦ, Ἀκρυλικό κολλάζ, 146×114
- 18 1973 Ἡ ζυγαριά, Ἀκρυλικό, 146×114
- 19 1974 Πρωΐνό, Ἀκρυλικό, 195×97
- 20 1974 Ἀπόγευμα μὲ τὸν Μοράντι σὲ παραλιακὴ ταβέρνα τῆς Ἐρέτριας, Ἀκρυλικό, 195×97
- 21 1974 Βραδυνό, Ἀκρυλικό, 195×114
- 22 1971 Μνήμη τοῦ ποιητῆ, Ἀκρυλικό κολλάζ, 196×114

αίθουσα τέχνης άθηνῶν
γλύκωνος 4, δεξαμενή
τηλ. 713.938

ΣΠΥΡΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ
“ΝΕΚΡΕΣ ΦΥΣΕΙΣ..”

ἀπό 25 Νοεμβρίου
ἕως 31 Δεκεμβρίου 74

Έγκαίνια
Δευτέρα
25 Νοεμβρίου
στίς 7μ.μ.

Kar
θ. Μενεγάκης
Γρυπούρη 10
Επαστρ. 903